

PROP DE VOSALTRES

La veritat i les *fake news*

Aquest diumenge 13 de maig, l'Església celebra la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials amb el lema «*Fake news* i periodisme de pau». El Sant Pare en el seu missatge ens demana prevenir la difusió de les notícies falses, les *fake news*, i redescobrir el valor de la professió periodística.

I què és això de les *fake news*? El missatge del Sant Pare amb motiu d'aquesta jornada ens ofereix una bona definició. Es tracta «d'informacions infundades, basades en dades inexistents o distorsionades que tenen com a finalitat enganyar o fins i tot manipular el lector per arribar a determinats objectius, influir en les decisions polítiques i obtenir guanys econòmics». En aquest escenari, com ens diu el papa Francesc, «els continguts tenen una visibilitat que difícilment aconseguixen els desmentiments oficials, malgrat els danys que produeixen».

I, afegim, «d'aquesta manera caiem en la lògica de la desinformació i, en lloc de realitzar una sana comparació amb altres fonts d'informació i obrir un diàleg constructiu, correm el risc de convertir-nos en actors involuntaris de la difusió d'opinions sectàries i infundades». Aquest model comunicatiu porta a «presentar l'altre com a enemic i a la seva demonització, fet que provoca conflictes».

En la mateixa línia, ens demana «desemmascarar l'estratègia utilitzada per la "serp astuta" de la qual parla el Gènesi». I recorda que la serp astu-

ta va ser l'artífex de la primera *fake news* (Gn 3, 1-15). Com a exemple exposa l'episodi bíblic de l'arbre de la vida, per concloure que «cap desinformació no és innòcua».

I quina alternativa tenim? El Sant Pare ens obre una via d'esperança. «L'antídote més eficaç con-

tra el virus de la falsedat és deixar-se purificar per la veritat». Però una veritat entesa com «allò sobre el que un es pot sostenir per a no caure». En aquest sentit, diu que «el fet únic, veritablement fiable i digne de confiança sobre el qual es pot comptar sempre, és a dir, vertader, és el Déu Viu».

En aquest sentit, el papa Francesc també té unes paraules per reivindicar la professió periodística. «Qui té un compromís especial és qui, pel seu ofici, té la responsabilitat d'informar és el periodista», afirma. I ens diu que «aquest té la tasca de recordar que en el centre de la notícia no hi ha la velocitat a donar-la, ni l'impacte sobre les xifres d'audiència, sinó les persones».

Estic convençut que els periodistes de Lleida cerquen «promoure un periodisme de pau, sense entendre amb aquesta expressió un periodisme bonista que negui l'existència de problemes greus». També tinc la certesa que creuen que el periodisme «ha d'estar al servei de tots, especialment d'aquells que no tenen veu», i «s'ha d'esforçar a buscar les causes reals dels conflictes per a afavorir la comprensió de les seves arrels i la seva superació a través de la posada en marxa de processos virtuoses».

Preguem perquè la professió periodística sàpiga trobar l'antídote per lluitar contra les *fake news*, que ens allunyen del Regne de Déu.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Trobada d'Animadors de Comunitat per reforçar la seva vocació

L'Acadèmia Mariana va acollir, el passat 7 d'abril, una trobada dels Animadors de Comunitat. Hi van participar una vintena de persones amb l'objectiu de reforçar la seva vocació mitjançant la pregària i el diàleg.

El responsable de Formació de l'IREL, Laureano Sánchez, va ser l'encarregat de donar la benvinguda als participants i d'explicar-los el perquè d'aquesta celebració. Després, el bisbe Salvador també va pronunciar unes paraules d'agraïment per la tasca que porten a terme.

Seguidament va ser el torn de la pregària i d'una ponència, que va servir per introduir els aspectes positius del servei dels Animadors: evan-

gelitzar, escampar la Bona Notícia i fer les petites coses de cada dia amb amor. Assumpció Solà va explicar aquestes característiques, afirmant que «ens sentim instruments de Déu per servir i ser enviats allà on sigui necessari». Els presents van aportar les seves experiències, diverses, però tots en comunió i fraternitat. Un dinar va ser el col·loqui final de la jornada. També va servir per agrair a l'IREL la seva invitació. Una de les conclusions de la celebració va ser: «Som com les espelmes que per poder donar llum hem d'estar enceses. Oh, quina gran diversitat en la Unitat!»

La figura de l'Animador de Comunitat va ser instituida pel bisbe Piris, amb la finalitat d'animar i

coordinar la pastoral ordinària en una parròquia o Unitat Pastoral que no tingués mossèn, o també per col·laborar amb ell. És una figura pensada per ser una expressió viva de la coresponsabilitat laïcal. El seu tarannà ha de ser participatiu i ha d'exercir la seva funció escoltant les diferents opinions i impulsant el diàleg frater. És un testimoni de fe i de crear cohesió. Per tot això, cal una bona preparació, i aquesta la facilita l'IREL.

CERCA DE VOSOTROS

La verdad y las *fake news*

Este domingo 13 de mayo, la Iglesia celebra la Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales con el lema «*Fake news* y periodismo de paz». El Papa en su mensaje nos pide prevenir la difusión de las noticias falsas, también llamadas *fake news*, y redescubrir el valor de la profesión periodística.

¿Y qué son las *fake news*? El mensaje del Papa con motivo de esta jornada nos ofrece una buena definición. Se trata «de informaciones infundadas, basadas en datos inexistentes o distorsionados, que tienen como finalidad engañar o incluso manipular al lector para alcanzar determinados objetivos, influir en las decisiones políticas y obtener ganancias económicas». En este escenario, como nos dice el papa Francisco, «los contenidos tienen una visibilidad que difícilmente consiguen los desmentidos oficiales, a pesar de los daños que producen».

Y, añade, «de esta manera caemos en la lógica de la desinformación y, en lugar de realizar una sana comparación con otras fuentes de información y abrir un diálogo constructivo, corremos el riesgo de convertirnos en actores involuntarios de la difusión de opiniones sectarias e infundadas». Este modelo comunicativo lleva a «presentar al otro como el enemigo y a su demonización, hecho que provoca conflictos».

En la misma línea, nos pide «desenmascarar la estrategia utilizada por la “serpiente astuta” de que habla el Génesis». Y recuerda que la serpiente astuta fue el artífice de la primera *fake news* (Gn 3,1-15). Como ejemplo expone el episodio bíblico del árbol de la vida, para concluir que «ninguna desinformación no es inocua».

¿Y qué alternativa tenemos? El Santo Padre nos abre una vía de esperanza. «El antídoto más eficaz contra el virus de la falsedad es dejarse purificar por la verdad». Pero una verdad entendida como «aquello sobre lo que uno se puede sostener para no caer». Y en este sentido, dice, «el hecho único, verdaderamente fiable y digno de confianza sobre el que se puede contar siempre, es decir, verdadero, es el Dios Vivo».

En este sentido, el Papa también tiene unas palabras para reivindicar la profesión periodística. «Quien tiene un compromiso especial es quien, por su oficio, tiene la responsabilidad de informar, el periodista», afirma. Y nos recuerda que «éste tiene la tarea de recordar que en el centro de la noticia no existe la velocidad a darla y el impacto sobre las cifras de audiencia, sino las personas».

Estoy convencido de que los periodistas de Lleida buscan «promover un periodismo de paz, sin entender con esta expresión un periodismo buenista que niegue la existencia de problemas graves». También tengo la certeza de que creen que el periodismo «debe estar al servicio de todos, especialmente de aquellos que no tienen voz», y «debe esforzarse en buscar las causas reales de los conflictos para favorecer la comprensión de sus raíces y su superación a través de la puesta en marcha de procesos virtuosos».

Oremos para que la profesión periodística sepa encontrar el antídoto para luchar contra las *fake news*, que nos alejan del Reino de Dios.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

La Catedral acull la festa de la Divina Misericòrdia

El passat diumenge dia 8 d'abril va tenir lloc a l'Església Catedral l'Exposició del Santíssim, res del sant Rosari i de la Coroneta. A continuació, es va dur a terme l'Acte de Consagració a la Divina Misericòrdia i la benedicció de medalles, tot presidit pel consiliari Mn. Javier Jauset.

Seguidament es va celebrar la santa Missa, presidida pel bisbe Salvador Giménez, acompanyat de canonges i sacerdots, i solemnitzada pels cants de la coral del col·legi Mater Salvatoris. La Catedral va acollir un gran nombre de fidels, que es van sentir molt propers a l'Amor Misericordiós del Senyor. Per finalitzar l'acte, moltes persones van venerar la relíquia de santa Faustina, religiosa polonesa a qui Jesús li va revelar el missatge de la seva Infinita Misericòrdia, manifestant-li el seu desig que aquest es propagués per tot el món.

El papa sant Joan Pau II, l'any 2000, va canonitzar aquesta religiosa, instituint per a l'Església Universal el primer diumenge després de la Pasqua de Resurrecció com el «Diumenge de la Divina Misericòrdia». És de ressaltar el gran

nombre de persones que van acudir a rebre el sagrament de la Penitència per guanyar la Indulgència Plenària. Aquesta es concedeix en aquest dia, tal com consta en el Decret de la Penitenciària Apostòlica del 29 de juny del 2002.

Els joves de Lleida es preparen per a l'Aplec de l'Esperit

El passat 13 d'abril, un grup de joves de la Diòcesi de Lleida van participar en la jornada de preparació de l'Aplec de l'Esperit, que tindrà lloc el cap de setmana de Pentecosta, dies

19 i 20 de maig. La jornada va consistir en el treball de la fitxa «La força de l'aigua», que convida el jove a viure segons el corrent de Crist, de l'Esperit, de l'Església, i així transmetre la joia de la fe

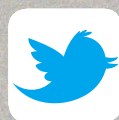
als seus companys de col·legis, d'estudis, d'esports. Després de la reflexió es va celebrar un àpat tot compartint la sensibilització de l'Aplec.

Aquest any l'Aplec consistirà en dos dies d'activitats, xerrades, pregària, música i molts moments per compartir la fe amb joves de totes les diòcesis catalanes.

Enguany serà la bonica ciutat de Tortosa, al Delta de l'Ebre, la ciutat i diòcesi escollida pels bisbes per demanar junts el do de l'Esperit. No t'ho perdís!

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

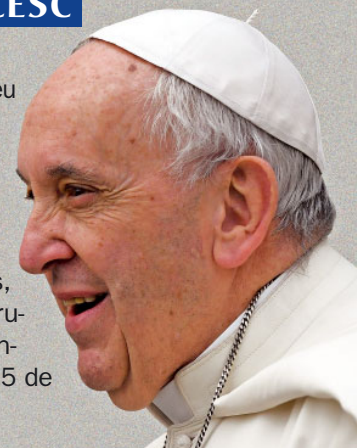

@Pontifex: «Ecoltant les aspiracions dels joves podem entreveure el món de demà i els camins que l'Església està cridada a recórrer» (18 de març).

@Pontifex: «Ningú no pot ser descartat perquè tots som vulnerables. Cadascú de nosaltres és un tresor que Déu fa créixer a la seva manera» (21 de març).

@Pontifex: «La Paraula de Déu ha de fer en nosaltres aquest recorregut: de l'oïda al cor, i del cor a les mans, a les bones obres» (24 de març).

@Pontifex: «Estimats joves, no us canseu de ser instruments de pau i de joia entre els vostres coetanis!» (25 de març).

«Cal fer pedagogia del silenci»

El Moviment de Professionals Catòlics de Lleida va organitzar, el passat 18 d'abril, una nova tertúlia amb el títol «Espiritualitat i religió en moments d'incertesa». Aquesta va tenir lloc al Cafè de Teatre de l'Escorxador. Hi van participar Jordi Capdevila, professor del Col·legi Episcopal, i Margarida Llop, mestra del Centre Penitenciari de Ponent.

Jordi Capdevila va destacar que «en aquest món d'incertesa no sabem si allò que vivim és realitat o mentida». «Vivim en un aiguabarreig mental inherent a la condició humana», va dir. Per combatre aquesta situació, Capdevila va recalcar la importància de «fer silenci». «Quan nosaltres parlem amb nosaltres mateixos és quan surten les preguntes i les respostes», va dir. En aquest sentit, va afegir que «el silenci no és el no soroll o la no resposta. El silenci és una cruïlla de sorolls.»

També va destacar que «ara fugim del silenci, i el diàleg amb nosaltres mateixos no existeix». Va continuar dient que el silenci «és inherent al fet espiritual per trobar respostes en temps d'incertesa». Per cloure, va destacar que «el silenci és catàrtic perquè ens fa fer preguntes, les respostes de les quals ens fan avançar». Per la seva banda, Margarida Llop va començar dient que «els moments d'incertesa o crisi poden ser bons, per-

què ens obliguen a parar». «La crisi ens fa perdre consciència de l'entorn, i les incerteses ens han d'ajudar a tirar endavant», va explicar.

Com a reptes de futur, Llop va apostar per «un reagrupament cristià i per una millor presència a l'espai públic, i la creació d'un espai cultural per compartir». Per acabar, va afirmar que «la incertesa ha vingut per a no marxar», i va afegir que «qui fa silenci troba Déu».

REFLEXIONS

LES RAONS DE CREURE

Un camí de plenitud (I)

El cristianisme és una via de felicitat que transcendeix el plaer corporal, però no l'exclou; que transcendeix també el gaudir individual i s'obre a la comunitat. No és l'únic camí, ni en té l'exclusiva. Hi ha molts camins, senders i itineraris que hi porten. La història de la filosofia occidental és un mostrari de projectes, d'esbossos i de programes de felicitat. Alguns s'oposen radicalment a l'opció cristiana, però d'altres hi sintonitzen molt a fons.

La fe és, com tota relació, oscil·lant. Els vincles no són generadors de felicitat sempre i en qualsevol circumstància; passen moments distints i també alts i baixos. El que dona felicitat en aquest vincle és la certesa de què Déu és en mi, de què m'estimula a ser millor persona, però, a la vegada, m'accepta tal com sóc, amb les meves mancances i limitacions. Aquest sentir-se incondicionalment estimat comporta, alhora, una profunda responsabilitat i empeny a estimar els altres, a ser agraït amb tot allò rebut.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

El bisbe Salvador convoca l'Assemblea Diocesana a la Casa de l'Església

La Casa de l'Església-Acadèmia Mariana acollirà, el pròxim 26 de maig, l'Assemblea Diocesana del Bisbat de Lleida.

La jornada començarà amb una pregària, i a continuació el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, impartirà la ponència «Parròquia acol·lidora i missionera». A continuació, hi haurà treball de grups i més tard serà el torn de la plenària amb preguntes al ponent.

Us convidem a participar-hi!

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 13 de maig:**
—A les 12 h, confirmacions a la Parròquia d'Alfarràs.
- ▶ **Dilluns, 14 de maig:**
—A les 9.30 h, Trobada de la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa i Social a la seu de Càritas diocesana.
- ▶ **Dissabte 19 i diumenge 20 de maig:**
—Aplec de l'Esperit a Tortosa.
- ▶ **Dissabte, 19 de maig:**
—A les 9 h, recés a la UP El Pilar i Santa Maria Magdalena.
- ▶ **Diumenge, 20 de maig:**
—A les 11 h, confirmacions a la Parròquia de Vilanova de Segrià.
—A les 12.15 h, confirmacions a la Parròquia de Rosselló.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jo 15, 9-17]. St. Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); Sta. Gemma Galgani, vg. seglar; St. Pasqual I, papa.

15. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr.

16. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant

Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

17. □ Dijous [Fets 22,30;23, 6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Felix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari de Reus.

19. □ Dissabte [Fets 28,16-20. 30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Sant

Francesc Coll (1812-1875), prevere dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fundador; santa Ciriàca.

20. ■ Diumenge vinent, Pasqua de Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat). [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7,12-13 (o bé: Ga 5,16-25) / Jo 20,19-23 (o bé: Jo 15,26-27;16,12-15)]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prevere franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, màrtir; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, verge.

L'Ascensió del Senyor (B)

COMENTARI

Rebreu una força que us farà testimonis meus

El llibre dels Fets dels Apòstols és el 2n volum d'una obra dedicada al mateix personatge: Teòfil.

El 1r volum —evangeli de Lc— presenta la identitat i missió de Jesús: *tot el que Jesús va fer i ensenyar*.

El 2n volum —Ac— testimonia l'acompliment per part dels Apòstols de la missió que Jesús els confià.

Acaba Lc i comença Ac amb el mateix triple encàrrec de Jesús als deixebles: a) *No us allunyeu de Jerusalem*; b) *Espereu la promesa del Pare*; c) *Jo us enviaré el do que el Pare ha promès*.

Tot i la decebedora pregunta dels deixebles (*Senyor, ara restablireu la reialesa d'Israel?*), Jesús els confirma en la missió: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus fins als límits més llunyans de la terra*.

L'Ascensió fa de pont entre Resurrecció i Pentecosta, en unitat inseparable; descrita de manera apocalíptica, ensenya que el Ressuscitat, *endut al cel*, torna al si de la vida trinitària amb el Pare i l'Esperit Sant.

Us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut. Ben mirat, l'únic deure del cristià és viure d'acord amb el que és per gràcia del Baptisme.

L'exhortació a la unitat ve reforçada amb l'aclamació litúrgica: *un sol Senyor, una sola fe, un sol Baptisme, un sol Déu i Pare de tots*.

L'objectiu dels diversos carismes (1Co 12) *distribuïts a cadascú en bé de tots* és únic: *edificar el cos de Crist*.

Per això cal *no escatimar cap esforç vers la meta que és l'home que arriba a la talla de la plenitud de Crist*.

El final original de Mc acaba estranyament: *Les dones sortiren del sepulcre; i no digueren res a ningú perquè tenien por* (v. 8).

L'afegit canònic de Mc (v. 9s) és un catecisme pasqual amb la proto-teofania a Maria Magdalena i l'aparició als *Onze units a taula* quan Jesús els confia la missió: *Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli*.

Es constata finalment que s'han complert tant l'encàrrec (*ells se n'anaren a predicar pertot arreu*) com l'ajut promès (*el Senyor hi cooperava confirmant la predicació amb els miracles*).

Mn. José Luis Arín

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la Passió se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyesin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

► Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor. O bé: Aleluia.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que illumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran. Els senyals que acompanyaran els qui hauran cregut seran aquests: en nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans, i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons.» Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar pertot arreu. El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven.

► Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban hacia el cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y elevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

► Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas. O bien: Aleluia.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puse bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 16,15-20)

En aquel tiempo, se apareció Jesús a los once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y sea bautizado se salvará; el que no crea será condenado. A los que crean, los acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos.»

Después de hablarles, el Señor Jesús fue llevado al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a predicar por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.